

OP PAARDRIJLES

Leesexemplaar

MANEGE
De Hoefslag

OP PAARDRIJLES

Amber Brabant

P E L C K M A N S

INHOUD

Lang zal ik leven	7
Verslapen	15
Naar de manege	21
Sara's voorstel	29
De eerste echte les	35
Groot nieuws	43
Ziek	49
Een eigen leskaart	57
Draven!	63
Een echt ponymeisje	75
In galop!	83
Vincent baalt	93
Vrij rijden	103
En los!	111

LANG ZAL IK LEVEN

‘Lang zal ik leven, lang zal ik leven, lang zal ik leven in de gloria, in de glória, in de gló-rí-á, hieperdepiep hóera, hieperdepiep hóera, hieperdepiep hóera!’

De vader van Evi zong nog harder voor zichzelf dan zijn vrouw en kinderen. Hij zat rechtop in het grote bed. Naast hem waren Manou en Vincent onder het dekbed bijgeschoven. Sem en Evi zaten bij hun moeder op de bedrand. Allemaal hadden ze een cadeautje bij zich, terwijl de jongste twee ook een op school gemaakte tekening achter hun rug verstopt hielden.

De kinderen waren eigenlijk al gestopt met zingen, maar hun vader begon uit volle borst aan een volgend liedje voor zijn verjaardag: ‘Happy birthday to ME, happy birthday to ME, happy birthday, lieve papa, happy birthday to ME!’

Zijn vrouw lachte hoofdschuddend. ‘Jij bent echt niet helemaal lekker.’

‘Niet lekker? Ik ben heerlijk! Hier met die cadeautjes!’

Hij begon aan het cadeautje te trekken dat Sem in zijn handen had. Meteen begon de rest te protesteren, want de jongste moest natuurlijk eerst.

Manou had een tekening gemaakt van een boom en een auto.

‘Hé, ik sta er niet op!’

Haar vader trok een overdreven teleurgesteld gezicht.

‘Wel, dommerd!’ riep ze. ‘Jij zit in die auto.’

Hij hield de tekening vlak voor zijn gezicht.

‘Maar ik kan mezelf helemaal niet zien door het raampje.’

Manou had geen moeite met die kritiek: ‘Dan had je dat raampje maar moeten wassen.’

Terwijl hij haar verbaasd aankeek, werd hij uitgelachen door de rest.

‘Dat krijg je ervan’, zei zijn vrouw.

Intussen vond Manou blijkbaar dat het lang genoeg geduurd had, want ze legde haar cadeautje bij haar vader op schoot en gaf hem een zoen.

‘Gefeliciteerd, hoor. En nu gauw uitpakken. Ik heb het zelf gekocht. Met mama.’

Heel erg langzaam maakte haar vader alle plakbandjes los, zodat hij het cadeaupapier daarna netjes kon opvouwen.

‘Anders liggen er straks allemaal gescheurde stukken papier in de papierbak’, legde hij uit, toen hij zag hoe spottend zijn vrouw en zijn oudste zoon naar hem keken.

Manou had een flesje aftershave en een deodorant in cadeauperpakking gekocht.

‘O, fijn!’ riep haar vader, terwijl hij het dopje van de aftershave draaide en hen om de beurt liet ruiken. ‘Vind je soms dat ik stink, Manou?’

Ze haalde haar schouders op.

‘Vandaag niet.’

Ze keek verbaasd op bij het gelach van de anderen.

Vincent had een tekening gemaakt van een girafachtige Pokémon, die hij had overgetrokken uit zijn verzamelalbum. Als cadeautje had hij een meter bier gekocht: zes verschillende flesjes bier in een lange plastic koker.

Nu was de beurt aan Evi. Zij vond het altijd moeilijk om iets voor haar vader uit te zoeken. Dit keer had ze een moppenboekje uitgezocht.

‘Nu word ik de ster van ieder feestje’, zei hij lachend, toen hij het had uitepakkt.

Sem had zich er het makkelijkst van afgemaakt: hij gaf zijn vader een cadeaubon.

Als laatste mocht hun moeder haar cadeau geven. Ze zoende haar man en overhandigde hem een envelop.

‘Weer een cadeaubon!’ riep hij, met een schuine blik naar Sem.

Maar nee, het was een briefje waarop stond dat hij die zomer een ballonvaart mocht gaan maken.

‘Dat vind ik leuk!’ zei hij en hij zoende haar terug.

‘Als ik maar niet mee hoeft’, zei ze met een bang gezicht.

De kinderen lachten: ze wisten dat hun moeder hoogtevrees had.

‘Heel erg bedankt, allemaal.’ Hun vader drukte de cadeautjes tegen zich aan. ‘Ik ben er erg blij mee.’

‘Maar nu moeten we voortmaken’, waarschuwde hun moeder. ‘Allemaal vlug douchen en aankleden, en dan snel naar beneden om te ontbijten. We moeten aan het werk!’

Ineens was het grote bed leeg.

Het gebruikelijke zondagse uitslapen en televisie-

kijken konden ze die dag wel vergeten. Ze moesten allemaal op tijd klaarstaan om te helpen, want vanaf een uur of elf kon het bezoek komen.

Evi had niet echt een hekel aan verjaardagen, maar wel als die bij hen thuis gevierd werden. Dan werden haar ouders namelijk helemaal slechtgehumeurd, omdat ze zo'n haast hadden om alles op tijd voor elkaar te krijgen.

Alle speelgoed, schoenen en losse spullen moesten de woonkamer uit. De tafel werd tegen de muur geschoven en ze moesten uit het hele huis stoelen halen, zodat alle gasten een zitplaats zouden hebben.

De hele benedenverdieping moest worden gestofzuigd, al hun jassen moesten van de kapstok gehaald en op het grote bed gelegd worden, zodat er ruimte was voor de jassen van de verjaardagsgasten.

Ze sleepten de kinderfietsen uit de hal en brachten die naar de garage. Er moesten potten vol koffie en thee worden gezet. De cakes en de bakken vol snoep en chips werden zo geplaatst dat ze niet in de weg stonden, maar dat je er wel zo bij kon.

De koelkast werd volgestouwd met bier en frisdrank, en met afgedekte schalen kaas en worst.

En al die tijd liepen hun vader en moeder te com-

manderen. Zo kortaf waren ze anders alleen maar tijdens de grote schoonmaak.

‘Ik wou dat ze die stomme verjaardagen gewoon vergaten’, zei Sem balend.

Evi kon hem niet eens ongelijk geven.

Zoals altijd stonden oom Ole en tante Astrid met hun tweelingzootje en -dochter als eersten voor de deur. Dat was om klokslag elf uur.

Evi hoorde haar vader zachtjes mopperen toen hij ging opendoen, omdat ze nog niet helemaal klaar waren met de voorbereidingen.

Vanaf dat moment werd het druk. Hun oma kwam mee met tante Sas en oom Humfrey, die bij haar in de buurt woonden.

Nog voordat Evi en Sem tussen de middag met de schalen broodjes rond moesten gaan, zat de hele woonkamer vol met gasten.

De mensen zaten druk te praten, enorme hoeveelheden eten en drinken weg te werken, en te lachen als er foto’s gemaakt werden. Iedereen leek zich te vermaken. Behalve hun eigen gezin, want zij moesten de hele tijd heen en weer rennen om te zorgen dat de gasten alles kregen wat ze wilden.

Evi had nauwelijks tijd om met haar neven en nich-